Amerikaanse steden verwijzen daklozen steeds vaker naar tentenkampen

Nieuws: mo.be

Meer dan 200.000 daklozen in 2020

Amerikaanse steden verwijzen daklozen steeds vaker naar tentenkampen

IPS / Thomson Reuters News Foundation / Carey L. Biron
16 augustus 2022

Steden die geconfronteerd worden met een forse toename van daklozen, zetten steeds vaker officiële kampen. Mensen die op publieke plaatsen slapen worden beboet.

Een man drinkt van een fles water in een kamp voor daklozen in Phoenix, Arizona.

Handout photo via Thomson Reuters Foundation / Steve Carr for the Human Services Campus

Toen covid-19 toesloeg in de Verenigde Staten, verloor de 63-jarige Elisheyah Denise McKinley haar huis in Phoenix, Arizona. Ze kreeg te horen dat een tent opzetten op een parkeerplaats haar enige optie was. Het kamp bestond uit twee parkeerterreinen waar mensen hun tenten mochten plaatsen. Ze konden er wasruimtes en toiletten gebruiken, maar veel andere faciliteiten waren er niet. Bovendien werd het er broeierig heet als het asfalt begon op te warmen bij temperaturen van meer dan 44 graden.

‘De grond was zo heet dat ik laarzen moest dragen. En er waren overal mieren’, zegt McKinley, die erbij vertelt dat verschillende kampbewoners omkwamen.

Het Amerikaanse ministerie van Huisvesting schat dat het aantal mensen dat op straat slaapt in 2020 gestegen is tot 226.000.

Het district Maricopa registreerde vijf doden in het kamp op een jaar tijd, waarvan er vier drugsgerelateerd waren, verklaarde Fields Moseley, de communicatiedirecteur van het district.

Verontrust door de sterfgevallen begon McKinley langs te gaan bij de mensen in haar buurt om te kijken of ze water nodig hadden. ‘Ik begon ’s morgens met een ronde langs mijn buren’, vertelt ze over het tijdelijke kamp, dat na de pandemie gesloten werd.

Crisis van onbeschermde dakloosheid

McKinley hoort bij de groep mensen die getroffen werd door wat omschreven wordt als een ‘crisis van onbeschermde dakloosheid’ door de *U.S. Interagency Council on Homelessness*, die 19 federale agentschappen coördineert.

Het Amerikaanse ministerie van Huisvesting en Stedelijke Ontwikkeling schat dat het aantal mensen dat op straat slaapt in 2020 gestegen is tot 226.000, een stijging van meer dan 50.000 in vijf jaar.

De kampen ‘worden opgericht om thuislozen bijeen te drijven, af te zonderen en te controleren, en ze in één gebied onder te brengen.’

Tristia Bauman, advocaat

Sommige autoriteiten organiseren daarop wettelijk toegestane kampen. Voorstanders noemen ze veiliger dan de straat, terwijl critici argumenteren dat ze onderdeel zijn van een bredere poging om dakloosheid te criminaliseren.

‘Ze worden opgericht om thuislozen bijeen te drijven, af te zonderen en te controleren, en ze in één gebied onder te brengen, zodat daarbuiten handhavend opgetreden kan worden’, zegt Tristia Bauman, advocaat bij het National Homelessness Law Centre (NHLC).

Criminalisering

Officiële kampen bieden doorgaans basisvoorzieningen aan zoals afvalinzameling en sanitair, zegt Bauman, net als een soort van bestuur dat conflicten met buren kan verminderen. Tegelijkertijd voeren steeds meer steden een verbod op openbaar kamperen in. Dat wordt dan gebruikt om politieacties gericht op daklozen te rechtvaardigen, waarbij hun bezittingen vaak vernield worden.

Een nieuwe wet in de staat Missouri zou steden helpen bij het opzetten van officiële kampen, terwijl slapen of kamperen in het openbaar buiten deze gebieden verboden wordt. Ook in Arizona en elders worden soortgelijke wetten besproken. Inbreuken zouden bestraft worden met een boete tot 5000 dollar en een maand gevangenisstraf, volgens een analyse van non-profitorganisatie The Pew Charitable Trusts.

Donald Trump

De wetten zijn gebaseerd op een modelwet ontwikkeld door denktank Cicero Institute, waarbij geld wordt omgeleid van opvanghuizen en woningen naar officiële kampen en kleine huizen, en het slapen of kamperen op openbaar domein verboden wordt. Voorstanders vinden dit een kostenefficiënte manier om snel veilige, tijdelijke huisvesting te creëren.

‘Onofficiële kampen op straat zijn de slechtste plek voor mensen in het moderne Amerika. Daarom vinden we de overgang naar veiligheid, sanitaire voorzieningen en drinkwater een grote stap’, zegt Judge Glock, een beleidsmedewerker bij het instituut.

‘Als de kampen niet gekoppeld worden aan een traject richting permanente huisvesting, moeten we de rol van deze oplossingen in twijfel trekken.’

Jeff Olivet, directeur U.S. Interagency Council on Homelessness

Ook voormalig president Donald Trump schaarde zich achter het concept in een speech van eind juli. ‘Zorg voor duizenden en duizenden tenten van topkwaliteit, iets wat op één dag kan gebeuren’, zei hij.

In een nieuwe richtlijn heeft de U.S. Interagency Council on Homelessness erkend dat de goedgekeurde kampen kunnen helpen om aan de onmiddellijke behoeften van mensen op straat te voldoen. Maar volgens Jeff Olivet, de uitvoerend directeur van het agentschap, kunnen ze wel enkel als ‘noodoplossing’ dienen. ‘Als het niet gekoppeld wordt aan een traject richting permanente huisvesting, moeten we de rol van deze oplossingen in twijfel trekken’, zei hij.

Toevluchtsoord

Voor sommigen kunnen de kampen een toevluchtsoord bieden.

In de staat Washington bestaat het kamp ‘United We Stand’ sinds 2015. De stad Shoreline, buiten Seattle, nam daarvoor een verordening aan waardoor lokale kerken voor beperkte periodes kampen mochten inrichten.

Het zelfbesturende kamp biedt plaats voor maximum 35 inwoners en kost 1 dollar per dag. Het biedt de bewoners water, toiletten, elektriciteit, vuilnisophaling, beveiliging, verwarming in de winter, een keukentent en meer, zegt Beverly Hawkins, de 65-jarige voorzitter van het kampbestuur. ‘Goedgekeurde kampen bieden een stabiele, veilige plek om naar terug te keren’, aldus Hawkins, die er ook op wijst dat de opvangcentra in de omgeving niet alle daklozen kunnen huisvesten. ‘Goedgekeurde kampen kunnen een thuis zijn.’

Mensen kijken naar een model van een tiny house in Camp United We Stand, een tijdelijk kamp, in Seattle in 2021.

Handout photo via Thomson Reuters Foundation/Erik Johnson/Bill Leon.

‘De stad Huntsville heeft het afgelopen jaar zeven onofficiële kampen gesloten terwijl het aantal daklozen is gestegen.’

Veel mensen die op straat slapen zouden liever de keuze hebben om officiële kampen te gebruiken, zegt Jordan Steelman, die samenwerkt met daklozenorganisatie Love Huntsville in Huntsville, Alabama. Hij zegt dat de stad het afgelopen jaar zeven onofficiële kampen heeft gesloten terwijl het aantal daklozen is gestegen. ‘Wat we vragen is dat mensen gewoon veilig kunnen kamperen, zonder te worden lastiggevallen door de politie’, zegt Tia Turner, de voorzitter Love Huntsville. De stad Huntsville heeft niet gereageerd op de verzoeken om een reactie.

Thuisloos

De stad Phoenix zag het aantal thuisloze inwoners verdriedubbelen tijdens de pandemie, zegt Amy Schwabenlender, uitvoerend directeur van Human Services Campus, een consortium van daklozenorganisaties dat hielp bij het uitbaten van de officiële kampen. Ambtenaren sloten in 2021 het tijdelijke kamp dat tijdens de pandemie werd opgetrokken, en probeerden sindsdien openbaar terrein af te zetten om kamperen te ontmoedigen.

Maar daarop zetten 1000 mensen tenten op in een onofficieel kamp rond het gebied, zegt Schwabenlender. ‘Kampeerterreinen zijn geen echt veilige, gezonde en beveiligde omgeving’, zegt communicatiemedewerker bij de stad, Kristin Couturier, in een e-mail. ‘Onze hoogste prioriteit is het vinden van binnenruimtes.’

Niet beter dan niets

Schwabenlender zegt dat bewoners van tijdelijke kampen haar vertelden dat ze de kampen tijdens de pandemie nuttig vonden. Ze vonden echter niet dat ze heropend mochten worden of een oplossing boden op lange termijn. ‘Het zou mensen dwingen om permanent op openbare plekken te leven.’

‘Dat wil niemand. Het is niet goed voor de buurten, het is niet goed voor de gezondheid en het lijkt niet op Amerika, waar we genoeg middelen hebben om iedereen aan huisvesting te helpen.’

McKinley, die nu een jaar weg is uit het kamp maar nog steeds probeert om een permanente verblijfplaats te vinden, denkt er hetzelfde over. ‘Ze zijn niet beter dan niets’, zegt ze.

Dit artikel is eerder verschenen bij IPS-partner Thomson Reuters News Foundation.

DIT ARTIKEL DELEN